

శ్రీ 65555555

శ్రీ భక్త కళ్యాణ

13679

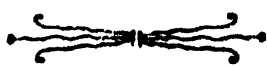

-శ్రీ-

శ్రీ రామచంద్ర పరబ్రహ్మణే నమః

విన్నపము

భక్తవరులగు మహాత్ములార !

చరాచరాత్మకంబగు సర్వసృష్టియందును
మానవ జన్మముత్తమంబులైన భక్తిజ్ఞానవిశారదుండగు
మానవుండు సర్వోత్తముండు. స. సారమునఁజిక్కి, యశు
పంకిలంబునఁ దగుల్కొని, యార్తబొందువానికి శ్రీ
హరిచరణ కమల సేవార్చనములు దక్క వేరొక్క
మార్గంబు మృగ్యంబు. నన విధ భక్తిమార్గంబులందును
ఆ పరాత్పరునిపైని యచంచల భక్తియే యుత్తమోత్త
మంబగు మార్గంబు. దుష్టజన శిక్షణంబును శిష్టజన రక్ష
ణంబును నాపరమేశ్వరుని పథమ కర్తవ్యంబులు.
అందులకా సర్వేశ్వరుండు దేశకాలోచితములగు నవతా
రంబుల ధరించి ధర్మస్థాపనంబు సేయుచుండు. ఆ లీలా
మానుష శరీరుండగు దేవదేవుని దళావతారంబు లందు
శ్రీ రామావతారంబుత్త మంబుగా బుధులంగీకరింతురు.

శ్రీ సీతారాముని నామబే కైవల్యలక్ష్మీప్రదంబై విలసిల్లు. ప్రస్తుత కాలంబునందు నాస్తికత్వంబు ప్రబలు చున్నది. భగవద్భక్తి సన్నగిలు చున్నది. ఇది కడుంగడు విషాదకరంబు. మానవుడు నిజశేషముమీ విశేషంబున ప్రకృతి శక్తుల జయించి కైవల్యంబునర్చుకొని గర్వాతి శేకంబున భగవంతు నవజ్ఞ సేయవచ్చును, కానియాతందెన్నటికైన నొకప్పుడాయనంతశక్తి స్వరూపుండగు పరమేశ్వరుని యెదుట, తనప్రతిభా శక్తు లణుమాత్రంబులని యెఱుంగవలసి యుండును. కాన మానవుడెంతటి పౌరుషజ్ఞానకీర్తుల వెలయుచుండినను, తనకింజిజ్ఞత నెఱింగి, వ్రముండైయాపరమేశ్వరునియెడ భక్తిభావంబున మనట శ్రీయస్కరంబు.

శ్రీజానకీ జానిపై నాకుగల భక్తిప్రపత్తులు లేకమాత్రంబయ్యును, అవి నా యంతరంగంబు నుద్బోధించుటచేతను, ఆరామచంద్రుని కరుణాకటాక్ష విక్షణానుగ్రహంబునను, అల్పజ్ఞాండనయ్యును, నాదేవుని లీలా విశేషంబుల సన్నుతిప నభిలాషగల్గి, ఈ చిన్నిపాత్రంబున నాభావంబుల వ్యక్తీకరించితిని నేనీ చిన్నిశతకంబు రచించి సర్వధారి సంవత్సర చైత్రశుద్ధ నవమిశనివారము

ఓ ఓ రామసవమి పుణ్యదినంబున శ్రీరామచంద్రుని
 యధోచితంబున బూజించి, ఇప్టదేవతాప్రార్థనంబు చేసి
 “మదీయకృతి నీ ‘జానకీశతకంబు’ నాదేవదేవున కంకితం
 బొసంగెన” నని నుడివిన దక్షణంబు, నాకుందెలియకనే
 దాపుననున్న శ్రీరామమందిరంబునమంగళతూర్యనాదం
 బులు సెలంగుటవిని, నా యీకృతి కన్నియను నాస్వా
 మి మన్నిచి పరిగ్రహించెనని యెఱింగి, భక్త్యాశ్చర్య స
 మ్మోదంబుల నా సందాశు లక్ష్మీయగ్గంబు నుండి జా
 ర పద్మక్షణ సమస్కారాదులతోబాటు నీకృతి కన్నియ
 నాప్రభునకు శ్రీరామచంద్రున కర్పించి కొంటిని. నేను
 గొప్ప పండితుడనుగాను. కవినిగాను. కాననాయూ చి
 తుపోత్తంబునందలి నెరసుల సరసులు గణింపక గుణ
 లేశంబులున్న గ్రహించి, యనుగ్రహింతురు గాక యని
 వినయంబున విన్నవించువాడ.

తిరుత్తణి	ఇట్లు,
సర్వధారి-చైత్రశుద్ధనవమి	భక్తబుధజనవిధేయుడు
శనివారము(17-4-48)	ఉ. శంకర నారాయణరాజు

జానకీ శతకము

శ్రీరామచంద్ర పరబ్రహ్మణేనమః

— దేవతా పార్వత —

శా॥ ఓరామున్ రఘువంశమండను గృహ
-సింధున్ జగద్రక్షున్
ధీరోదారుని భక్తలోక వరదన్
-దేవేంద్ర సంసేనితున్
బారావారగభీరుబద్ధనయనున్
-బాన్వట్ ఘనశ్యామలున్
గారుణ్యాత్ముని జానకీశఃగౌలుతున్
-కైవల్య సంప్రాప్తికై

సీ॥ పాలమున్నీటిలో బసిడితామరయందు
ప్రభవించెనేతన్వి-ప్రభవమున
విశ్వమయుండగు- వెన్నునియురమున
వసియించు నేకాంత-వైభవమున,
ఈరేడు జగముల-నిచ్చాను వృత్తిమై
విహరించు నేసాధ్వి-వేడ్కమీర,
తన్ను గొల్చెడి భక్తతతికి ఓలనొసంగు
నేయంగనామణి-యెసక మెసగ,

తే॥ అఖిల లోకంబులకు మాతయై తనర్చు
కమల నిలయావతార యాకంజనయన
జానకీదేవి నన్నెపు సదయమతిని
మహిత భద్రంబు లొనగూర్చి-మనుచుగాత ! 2

కం॥ శర్వాణి హృదయేశుః
సర్వజ్ఞంసిందమాళి-సర్వేశ్వరుః
శర్వదౌసగును గావుత
సర్వాభీష్టుంబులెపుడు-సత్కృపతోడన్ 3

కం॥ హిమగిరి కూరిమి కొనుర్తిత
హిమకరకోటీరు హృదయ-హిమకారిణియా
కమలాక్షి పార్వతీ సతి
యమితదయ నొసంగుగాత మవిరళ శుభముల్ 4

చం॥ కమలభవుండు భక్తజనకామ్యుడు
ఁడాగమకర్త భారతీ
కమలముఖ మనోహరుఁడు కాంచనగర్భుడు
హంసవాహనుం
డమరనుతుండు సర్వభువనాళి సృజించిన
వేల్పు మత్స్య-తన్
విమలచిరాయు రుత్తుతుల-విశ్రుతభంగి
నొసంగి ప్రోచుతన్ 5

సీ॥ కమలసంభవురాణి-కంజాతనోచన
 కళలబ్రసాదించు కంబుకంఠి
 విబుధలోకారాధ్య-విశ్రుతచారిత్ర
 విద్యాధి దేవత-విద్రుమోష్ఠి
 వికసిత నళినశోభితచారు ఘనవేణి
 అంచితేజీనెక్కు - హంసగమన
 భక్తజనంబుల బాలించుకల్యాణి
 అక్షానమెడలించు-నబ్జగంధి

తే॥ చారుపుస్తకపాణి హం-కేరు హాస్య
 తమ్మిగద్దయ వసియించు తలిరుబాణి
 అఖిల కవిశేఖరుల మానసాబ్జనిలయ
 వాణివెలయునుగాత నా వాక్కులంగు

6

తే॥ తరణి ప్రభవంబుచే మాయు-తమముసోల్కి
 గరుడగునిపాటు సర్ప సం-ఘంబు కరణి
 నెవని ప్రభవంబుచే మాయు నెల్లవిఘ్న
 వితతి, యా విఘ్నపతి గొల్తు-వినులభక్తి

7

కం॥ గొలుతున్ భారత కవులను
 దలతున్ సద్భక్తి గృష్ణధరణీధవునిన్
 దలగేలుమోడ్చి మొక్కుదు
 విలసిత సద్వశుల నాంధ్ర విద్యత్కవులన్

8

తే॥ భక్తిగేల్లోక్కి సుతియి. తు-బంమపుణ్య
నార్యజనమాచ్య భాగవతాగ్రగణ్య
గలుప దూరుని దత్తస్థాన గవివరేణ్య
భూరిసద్యశు బమ్మెర నాతనార్య

9

తే॥ తల్లి దండుగిలఁ బూజించి-యల్లమందు
గురుజనంబుల ముదమున-గోక్కెదీర
మొక్కిరి, సద్భక్తి భక్తులఁ-బూజసేసి
వ్రాయగడగితి శతకంబు-రాముపేర

10

కం॥ వ్రాయును రాముస్తోత్రము
వ్రాయించెడు వాఁడు రామవశుధేశుఁడు నే
వ్రాయును నాదరితంబులు
వాయుటకును కనితకీర్తివంతమగుటకున్

11

కం॥ రాముఁడె నాపరదైవము
రాముఁడె నారక్షకుండు-రఘునాథుఁడె నా
కామిత ఫలదాఁడు సీతా
రాముఁడె నాకేమగడ నిరంతః మవనిన్

12

తే॥ ఒక్కనాడైన గురువులయొద్దనేను
జడవఛందంబులోనగు-శాస్త్ర చయము
కవిశ జెప్పితి యీరాము కరుణతోడ
తప్పులెన్నకుడి యుచితజ్ఞులార !

13

తే॥ క్షీరసీరము లొసగిన క్షీరముగొని
యుదకమును వీడుచును, నీడోద్భవంబు
సుజనుల్బులె కై కొందు గుణములను
వారలకు భక్తినిడును జోహారులెపుడు 14

తే॥ కాటు వేసెడి సర్పంబు కరణినెపుడు
గుణములన్నిటి విడనాడి గుటిలు లగుచు,
నెరసులను నెమ్మటే తమ నిత్యవృత్తి
గాగఁజరియించు ఖలుల, నేగణుతిసేయ 15

కం॥ కవిపండిత! జనములు నా
కవసంబత్వాదరమున గొంచి సదయతన్
సవరింపుడు తప్పున్నన్;
వివరింపుడు గుణములున్న-విశ్రుత భంగిన్ 16

— పశ్చాత్తములు —

కం॥ హరికి, సరయుత్తర-వి
హరికి, భగ్గురామగర్వహరికి, దేవే
ద్రాగి కి, ఖరసం
హరికి, సంసార దూఃఖహరికి, హరికిన్ 17

కం॥ శివచాప భంజనునకున్
పవనజ సంసేవ్య దివ్య పాచాబ్జునకున్,
భువనైక సుందరునకున్
భువితథమా లోలునకును భూరియశునకున్. 18

కం॥ రామునకున్, ఘనమృతి వి
 రామునకున్, సప్తనాభి-చ మునకున్, ఐ
 కామునకున్, నీలఘన
 శ్యామునకున్, భక్తలోక సంతానమునకున్ 19

కం॥ సరసిజ సంభవనుతునకు
 సరసీరుహలోచనునకు-సర్వాత్మునకున్
 సురుచిర కాస్తుభధరునకు
 వరకోదండునకు, రామ-వసుధేశునకున్ 20

వ॥ భక్తి పరనశ దేహుండనగుచు నిటలతలంబు నిలా
 తలంబునజేర్చి, యాజానకీ జాని పవిత్రాంఘ్రి
 సరోరుహంబులకు బ్రాణామంబు లాచరించి మదీ
 య కృతి నీ జానకీశ శతకంబు' నా దేవదేవున
 కంకితం బొసంగెద 21

సీ॥ అజ్ఞాన సంతమ-సాచ్చాదితుండనై
 తెలియగానైతి నీ-దివ్యమూర్తి;
 సంసార జలధి ని-స్వన బధిరుండనై
 విననీదు నామంబు-వీనులలర;
 మోహసాశనిబద్ధ-దేహుండనై భక్తి
 శేయ నీపూజలు-చేతులార;
 బహుజన్మదురిత ప్రి-భంజనాహతి ధూరి
 చిత్తంబు నియండు-శేర్పనైతి;

తే॥ ఎ-ద-తె-ద-ఱు పూతాత్తు-లిచ్చునంద
నార్చిన భ్యాసకీర్తన ల దు-కొనుచు
మూటియు నీచి త్తమునకు నాపూజతంత?
సదయ హృదయతగొనుచు, యోజనకీశ!

తే॥ భక్తమందార! రామ! నీ-పై న గల్లు
భక్తి తాత్పర్యములఁ దెల్పు-శక్తికొలని
తోచినట్టుల నీనామ స్తోత్ర మెలమి
వ్రాసి యొసగితి మన్నింపు-రామచంద్ర!

సీ॥ సకల సద్గుణ గణ-సంపన్నుడైవడన్న
 పేర్కొన దగినట్టి విశ్రుతుండు,
 బీదలబోషించు వితరణుడైవడన్న,
 చూపెట్ట దగినట్టి-శుభ్రయశుశు
 బంధుపుత్ర సుమిత్ర వాలకుండైవడన్న
 గణియింప దగినట్టి-గుణగణుండు,
 పేదాంతవిజ్ఞాన వేద్యుడైవడన్న
 వచియింపదగినట్టి భవ్యతముండు,

జాల్యమున రామయోగీంద్రు ప్రాపువడసి
 తత్వ సిద్ధినిగాంచిక ధన్యముఁడు,
 పరీవిమల 'పే'దగ్గి మాతవాచాశించుమగ్గి
 డార్యజనమాన్యుఁడ-చు సద్యశముగన్న,
 రాజయోగీంద్రు స-జీవ-రాజవద్య
 మత్పి తామ హృగొల్పెద-మహిత భక్తి

23

సీ॥

నీకపుత్రుఁడనంచు నితీ-తయనిరాని
 శ్రేయ-బుచ్చేనన్ను - బెంచెనెవడు?
 సకల కష్టంబులు శాంతంబునవహించి
 విద్యను నాకు జెప్పించెనెవడు?
 మచ్చేయమేతన మహిత సౌఖ్యంబుచు
 నెంచి నిత్యంబు జీవించెనెవడు?
 సదమలదయతోడ సకల ధర్మంబులఁ
 దిరముగా నాకు బోధించెనెవడు?

తే॥

అట్టి విమలాత్ము సజ్జను నార్యవసుని,
 నన్ను బ్రీయమార గన్నట్టి-నానుజనకు
 ధీరుఁ దత్పజ్ఞు ఓహవాసుదేవరాజు,
 వద్య సన్నతి సేసెద-బరముభక్తి.

24

సీ॥

పతియైదైవంబు నా భావించి నిరతంబు
 పతిసేవ సల్పిన పడతిమిన్న,
 వరతిమి స్రక్తేయ బంధు మిత్రాఘోల
 నాదరించినయట్టి యతివమిన్న,

ఆర్తులబాడగన్న నబ్బినయంతలో

నార్తి బాపిన యట్టి యన్నమిన్న,
అత్యాదరంబున నాకొన్నవారల
యాకలిమాన్విన యబలమిన్న,

తే॥ తనకుగల్గినయంతలో దానధర్మ
ములను ముదవూర సల్పిన పొలతిమిన్న,
అనగసత్కిర్తిగాంచిన అస్కదంబ,
బాపమాంబను సద్భక్తిబ్రస్తుతింతు,

28

స్తో॥ ఘనతపోమహిముండు మునికులమండనుం
డాభరద్వాజు గోత్రాన్వయుండ
చారుయశశ్చంద్ర చంద్రికాధవళమై
వరలునట్టియుపేంద్ర వంశజుండ;
పరమపావనములౌ భరతాగ్రజునిపాద
పద్మసంసేవనా భ్యారసతుండ,
వరధర్మ నిరతులై పరమకారుణికులై
వర్తిల్లు విబుధ సేవావ్రతుండ,

తే॥ నిర్మలాత్ములు సుజనులు నీతిమతులు
నైన సద్భక్తవరుల సౌహార్ద్రమతుల
స్నేహతత్పరమతుండనై నేజరింతు
నవని శంకరనారాయణాఖ్యతోడ.

29

తే॥ శ్రీరఘూత్తమ కేశవాశ్రితశరణ్య.
సర్వలోకేశ శాశ్వత స్వప్రకాశ,
భక్తహృదయాబ్జమిత్ర పావనచరిత్ర,
శరణుజొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ

1

తే॥ పరమపురుష పరాత్పర పద్మనాభ,
పరమకారుణ్యనిలయ యోపద్మనయన,
నిగమనందిత నిర్గుణ నిర్మలాత్మ,
శరణుజొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ

2

తే॥ నీలనీరదశుభగాత్రీ నీరజాక్ష
రఘునరాస్వయ దుగ్ధవరాశిచంద్ర
ఆర్తిజనపాఠజాత పాకారివరద
శరణుజొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ

3

తే॥ భక్తవత్సల పరిమేశ ప్రణవపురుష,
పంక్తికంధర సంహార భవవినాశ,
వ్యాసనారద వాల్మీకి వంద్యనిన్ను,
శరణుజొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ

4

తే॥ సకలలోకంబులకు నీవె శరణమరుచు,
దివిజకోటీరఘటిత సందీప్తరత్న,
భాసితములైన నీపాదపద్మయుగళి,
శరణుజొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ

5

తే॥ నీనునిర్మల మూర్తిని నానాహృదయ
 పీఠముననిల్పి పూజింతుఁడేమనోడ,
 నాయురానోగ్య విభవ కీర్త్యులొసగి
 సత్కృపామతిబోవుమా జానకీశ ! 6

తే॥ తల్లిదండ్రులు, గురువును, దైవతంబు,
 బంధులావులు, ప్రభులును, బరమహితంబు,
 రక్షకులు నీవె నాకు ఓ రామచంద్ర !
 శరణుజొచ్చితి ననుబోవు జానకీశ ! 7

తే॥ రామ ! రఘురామ ! దశరథ రాజతనయ !
 అంజనీపుత్ర సంసేవితాంఘ్రియుగళ
 ఘోరసంసార యుఃఖాపహర శౌరి
 శరణుజొచ్చితి ననుబోవు జానకీశ 8

తే॥ శ్రీమనోనాథ దేవేశ శేషశయన
 త్రిపురభంజన వందిత దితిజదమన
 కలుషశోషణ వామన గరుడగమన
 శరణుజొచ్చితి ననుబోవు జానకీశ 9

తే॥ కలుషహరణంబులైన నీకథలయందు
 పుణ్యమార్గంబులైన నీపూజలందు
 భవహరంబులునైన నీభజనలందు
 చిత్తమెప్పుడు వర్తింపజేసి నన్ను
 సత్కృపామతి బోవుమా జానకీశ 10

తే॥ ఓధరణిజా మనోహర శేషతల్ప
వేదవేదాంత సంస్తుత్య వేదరూప
భక్తజనదూఃఖ శోషణ పాపహరణ
శరణుజొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ 11

తే॥ పావనంబైన నీపదస్పృశకతనఁ
బడతిఁగాఁజేసితివి ప్రేమఁబ్రస్తరమును
భాస్కరాన్వయ తిలకనిన్ బరమభక్తి
శరణుజొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ 12

తే॥ భవునిచాపంబు నవలీల భంగపటచి
యవనిజాతను జేపట్టితొర యనఁగ
నీవ మహిమంబు గొనియాడ నెంతవాడ
శరణుజొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ 13

తే॥ పరశురాముని గర్వంబుఁబాటఁద్రోలి
సృపులవంశంబు లవనిలో నిల్పినావు
నీమశౌర్యంబుదెట్టిదో నిగమచురుష
శరణుజొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ 14

తే॥ తుడ్డివాక్యంబు బాలిప దపసివృత్తి
వెడవులకు సంతసంబున వెడలినావు,
నీమపితృభక్తియెట్టిదో నిర్మలాత్మ
శరణుజొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ 15

తే॥ భక్తిశబరియొసంగిన-ఫలముల గృహ
భక్షణము సేసి యామెకు-భవ్యమైన
మోక్ష సామ్రాజ్య మొసంగిన-మూర్తివీవ,
శరణుజొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ 16

తే॥ పగతునకు సోదరుండయ్యుఁబరమభక్తి
శరణుజొచ్చిన యావిభీషణుని బ్రోచి
నట్టి నీభక్తవాత్సల్య మెట్టిదయ్య
శరణుజొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ 17

తే॥ దైత్యతరిమించి మౌనుల దైన్యమడచి
లోకకంటకు రావణు పీకడంచి
లోకముల గాచినట్టి శుశ్లోకునిన్ను
శరణుజొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ 18

తే॥ సకల నిగమాంతసన్నత సరసిజాక్ష
సకల లోకైకనాథ యోసర్వసాక్షి!
సకల దురితాశహర యోసన్నతాంగ!
శరణుజొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ 19

తే॥ పన్న గాంతకవాహన వనజనయన
పన్న కేశ్వరశయన యాపన్నవరద
పన్న కేంద్ర విభూషణ-పరమ మిత్ర
శరణుజొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ 20

తే॥ శ్యామలాంగ జగన్నాథ సాధుపోష
సచ్చిదానంద రూపక స్వప్రకాశ
ఇందిరేశ హృషీకేశ యినకులేశ
శరణజొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ 21

తే॥ దివ్యసాకేత పురివాస దేవదేవ
దివ్యకోదండహస్త వైదేహిరమణ
రంగుననమాల కౌస్తుభ-భాజవక్ష
సత్కృపామతి బ్రోవుమా జానకీశ 22

తే॥ శరణ శరణ రఘూత్తమ-సరసిజాక్ష
శరణ శరణ కృపాసింధు-సత్యరూప
శరణ శరణ ఖరాంతక-శార్ఙ్గపాణి
శరణ శరణ త్రిలోకేశ-జానకీశ 23

తే॥ శరణ శరణ నారాయణ-చక్రహస్త
శరణ శరణ దైత్యాంతక పరమ పురుష
శరణ శరణ జనార్దన చారుగాత్రీ॥
శరణ శరణ దామోదర జానకీశ 24

తే॥ వందనము నీకు రాఘవా వనరుహాక్ష
వందనము నీకు వైకుంఠ వనధిశయన
వందనము నీకు కేశనా నందరూప
శరణ జొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ 25

తే॥ వందనమునీకు గోవింద వనజనాభ
వందనము నీకు దైత్యాది వాలిదనున
వందనమునీకు రఘుకులాభగణ, రామ
శరణుజొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ 26

తే॥ దండకారణ్య వాసుల దైత్యపరుల
భండనంబునఁగూల్చి యఖండముదము
డండిమానులకిడిన కోదండవాణి
శరణుజొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ 27

తే॥ శరివరద దీనమందార కంజనయన,
ఞ్జిదిరాలోల యభవ భోగీంద్ర శయన,
కమల నాభ నారాయణ గరుడగమన,
శరణుజొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ 28

తే॥ బ్రహ్మరుద్రేంద్ర తాపస వరులకెవని
దివ్యమాయను దాటంగ దెలియరాదు
అట్టదేవాదిదేవు ననంతు నిన్ను
శరణుజొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ 29

తే॥ కామదర్పాప హరవంద్య కామజుక
కామితార్థప్రదాయక కంబుకంఠ
దురితభంజన గోవింద హరిముకుంద
శరణు జొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ 30

- తే॥ ఎల్లలోకంబులకు సదా యేలికవము
సర్వభూతాళికెల్లను సాక్షివగుచు
విశ్వమెల్లను వ్యాపించి వెలుగునిన్ను
శరణుజొచ్చితిననుబ్రోవు జానకీశ 31
- తే॥ ఆగమంబుల ముచ్చిలి యభ్యుజ్జ్వల
నసురుసోమకు బరిమాప్తి యాగమముల
ధాతకొసగిన మత్స్యవతార విన్ను
శరణు జొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ 32
- తే॥ అమరదానవు లమృతంబు సందగోరి
క్షీరవారాళి ద్రచ్చుచో క్షితిధరంబు
క్రుంగనద్దాని నెత్తిన కూర్మరూప
శరణుజొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ 33
- తే॥ సురులంగికురించి దానవుల్ సుధంగొంగ
నాడవచ్చించి సుభను దేవతల కిడిన
సీమమోహన మూర్తిని నిండుభక్తి
శరణు జొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ 34
- తే॥ ధరణిజాపగా జుట్టిన దైత్యవరుని
నాహిరణ్యాక్షుఁ దునుమాజి యవనిబోవ
నాదికోడఁబవైన నిన్నమిత భక్తి
శరణు జొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ 35

తే॥ స్తంభమందుద్భవించి యదైత్యుకనక
కళిఘటెగటార్చి ప్రహ్లాదు కరుణఁగాచి
నట్టి శ్రీనారసింహు నిన్నధికభక్తి
శరణుజొచ్చితి ననుబోవు జానకీశ 36

తే॥ ప్రియఁడై నట్టి బలిదైత్యు బలమహంచి
శక్రునకు పేమ సామ్రాజ్య సాఖ్యమునగి
భక్తతతి బోచినట్టి యోవదుగు గుఱ్ఱ !
శరణుజొచ్చితి ననుబోవు జానకీశ 37

తే॥ ధరణి ధవులైన హైహయుల్ ధర్మముడిసి
క్రూరులై సంచరింపంగ వారిదునిమి
రాజదమనుఁపవై వెల్లురామ ! నిన్ను
శరణుజొచ్చితి ననుబోవు జానకీశ 38

తే॥ బ్రహ్మ వరదత్త బలమున బంక్తి ముఖుడు
లోకములనెల్ల గారింప లోకవిరతిఁ
బ్రావ దశరథసూనుఁడై బుట్టినట్టి
యాదినారాయణు ని నిన్ను నహరహంబు
శరణుజొచ్చితి ననుబోవు జానకీశ 39

తే॥ కంసచేదీశ సాశ్వాది ఖలులద్రుంచి
గోపగోపికలను ముచికుందనరుల
బోచినట్టి శ్రీ గోపాలమూర్తి నిన్ను
శరణుజొచ్చితి ననుబోవు జానకీశ 40

తే॥ అన్న నా చిన్నికృష్ణయ్య మన్నుదినగ
నేల ? యనితల్లి ప్రశ్నింప, లీల, నోరు
దెఱచి విశ్వంబు జూపిన దేవునిన్ను
శరణు జొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ 41

తే॥ అనుజ పుత్రప్రమితుల నాహవమునఁ
జంపఁజాలక పొగిలెడి సవ్యసాచి
చింతలంబాపి ఘనయోగ సిద్ధినొసగి
కరుణగాదిన యోపుణ్య పురుష! నిన్ను
శరణు జొచ్చితి ననుబోవు జానకీశ 42

తే॥ పుడమి హింసావృతంబయి పొగులుచుండ
బుద్ధభగవానుడై వేడ్క భువిజనించి,
ధర నహింసావ్రతంబు సుస్థాపితంబు
జేసివెలసిన నిన్ను సుస్థిరతనపుడు
శరణుజొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ 43

తే॥ హేరఘూర్వహ దేవేశ హేకృపాళో
హేపరాత్పర పరమేశ హేముకుంద
హేవిభీషణ పోషక హేమహత్మ
శరణ జొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ 44

తే॥ ఆదిమధ్యాంతములు లేక యడరుచుండి
వివిధనామ రూపంబుల వెలసెదీవు
దేవతలకైన సీమాయఁ దెలియఁదరమె
శరణ జొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ 45

తే॥ లోకజాలము నీకుఁజీలోన నిల్చి
ఈపు బహురూపములతోడ నీజగముల
కీడసలుపుట చిత్తంబు నిపువిదారి
శరణ జొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ 46

తే॥ పాలమున్నీట భోగితల్పంబునందు,
ఇందిరాదేవితోఁగూడి యింపుమీర
కీడలం దేలుచుండెడి ప్రోడవీవు
శరణ జొచ్చితి నను బ్రోవు జానకీశ 47

తే॥ తనయుడొకవేళ తెలియక తప్పుసేయ
తల్లిదండ్రులు ప్రోవరే తప్పుఁగాచి
యటుతే నేడేసినట్టి యఘాళిఁబాపి
సత్కృపామతి బోవుమా జానకీశ

48

తే॥ కవనసుత రాక్షసేశ్వర భక్తశబరి
గృధ్రరాజ యహబ్య సుగ్రీవులయెడ
జూపినట్టి నయంగొంత చూపినన్ను,
సత్కృపామతి బోవుమా జానకీశ

49

తే॥ కావుమనివేడఁ గరిరాజుఁ గాచినావు;
పుణ్యబ్రహ్మాదు నురుకృప బోచినావు;
ఎట్టివాత్సల్యమో భక్తబృందమునెడ !
శరణుజొచ్చితి ననుబోవు జానకీశ

50

తే॥ భక్తతతి జాడలరయుచు వారి నెపుడు
నేమటకఁబోచుచుందువో యినకులేశ
భక్తతతి కోర్కూలీను కల్పకమవీవు,
శరణు జొచ్చితి ననుబోవు జానకీశ

51

తే॥ భక్తసంతతి నీబహిఃప్రాణమకయే
భక్తరక్షణయే నీకు పరమవ్రతము
భక్తపారీణ నీవుండ భయముగలదె ?
శరణుజొచ్చితి ననుబోవు జానకీ శ

౨౨

తే॥ ఆర్తరక్షణ బిరుదు నీకమరియుండ
మూఢులై తుచ్చులను వేడఁబుణ్యమేమి ?
భక్తులనుభ్రావ నీకంటెఁబ్రభులు గలరె ?
శరణుజొచ్చితి ననుబోవు జానకీ శ

౨౩

తే॥ అన్యశరణుబుజొరక విన్నాశ్రయించి
నట్టినన్ బట్టవిడువక దెట్టలైన
దుఃఖముల నెల్లఁబోకార్చి ముష్టి నొసగి
సత్కృపామతి ననుబోవు జానకీ శ

౨౪

తే॥ ఏనొంద్చిన యఘము లెన్నేనిగలవు;
దురితములబాప నీకంటె నొరులుగలరె ?
కాననోదేవ నీపద కంజములను
శరణుజొచ్చితి ననుబోవు జానకీ శ

౨౫

తే॥ భవభయాచ్చేదనములు సాభాగ్యదములు
 దుఃఖభంజనములు ఘోర దురితహరము
 లవ్యయాపందదములు నీయంఘ్రీలగయ
 శరణు జొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ

56

తే॥ పరమపావని గంగకుఁ బ్రభవభూమి
 పద్మనిలయకు లక్ష్మీకేఁ బట్టుగొమ్మ
 నీరజాసను సేవ్యముల్ నీపదములు
 శరణు జొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ

57

తే॥ భవజలధి నుత్తరింపంగఁ బడవయగుచు
 కలుషతిమిరంబులకు నర్కకాంతియగుచు
 వెలయ నీనివ్యపాదార విదయుగళి
 శరణు జొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ

58

తే॥ దుఃఖజాలంబు బోకార్చి తోయజాక్ష
 దీనతతినెయ్యమునఁబ్రోచు దేవుఁడవని
 నమ్మిసద్భక్తి నీపాద నళినములను
 శరణు జొచ్చితి నను బ్రోవుజానకీశ

59

తే॥ లేరు తాతలు, హితులును లేరు లేరు;
నిక్కముగ నన్నుబో)చెడి నిర్మలాత్ముఁ
డీవె; నీకంటెనాకు దిక్కెవరులేరు;
శరణు జొచ్చితి ననుబోవు జానకీశ 60

తే॥ శంకరుడగాను నీమంత్రసారమెఱుగ;
మానిసతిగాను నీపాద మహిమమెఱుగ;
తెలియగాజూకుదు నె నీదు దివ్యమహిమ ?
శరణుజొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ 61

తే॥ కోరసామ్రాజ్య సుఖములఁగోరముక్తి
కోరనైశ్వర్యభోగముల్; కోరెదమది
నీకృపాదృష్టి నాపై నెమ్మిఁబరపి
సత్కృపామతిఁ ననుబోవు జానకీశ 62

తే॥ కామలోభాదిగుణములఁ గట్టువడక,
దురితముల పొంతపోవక, దుష్టమతుల,
దఱిసిఁజేరక వ్యసనాళి దాపుఁజనక
నిన్ను సదృశికి సేవించు- నేర్పునొసగి,
సత్కృపామతి ననుబ్రోవు జానకీశ 63

త॥ అల్పమతులు, హృరాత్ములు, హాస్యరతులు,
దాంభికులు, భక్తిరహితులు, దర్పమతులు
వ్యసనచిత్తులు, మొదలగువారినుండి
సత్కృపామతిననుభోపు జానకీశ

64

త॥ భక్తవరులు, పుణ్యాత్ములు, భవ్యతనులు
దురితదూరులు, పాజ్ఞులు, కరుణామతులు
మాన్యులైన నీభక్తుల మెత్తినొసగి,
సత్కృపామతిఁ బోవుమాజాకీనశ

65

త॥ నీషదాంభోజ సేవయు, నీకభక్త
సంగతియు, నిర్మలజ్ఞాన శమదమములు,
సర్వభూత సమత్వంబు, శాంతినొసగి,
సత్కృపామతిఁబోవుమా జానకీశ

66

త॥ నీదాగుణవృత్తముల భక్తి--నియతినెపుడు
గీర్తనమాజేసి జన్మంబు-సార్థకంబు
జేసికొనగోరినాడ నో శేషశయన
సత్కవిత్వంబు దయసేసి సాదరమున
శరణు జొచ్చితి ననుభోపు జానకీశ

67

తే॥ కామలోభాది దుష్టుణ కలితుండగుచు,
కన్నులుండియు మూఢుడగు - కానలేమ
నిఖిలవిశ్వము నిండిన నీమాయూర్త
సాధుజనవత్సలా ! దేవ ! జానకీశ ! 68

తే॥ అవనిలోగల్గు సృష్టి రహస్యములను,
భూతతతి వృద్ధిలయములఁ బొందుగతిని,
నెలుగగల్గిన దత్వజ్ఞుఁ డెఱుగునిన్ను;
సాధుజనవత్సలా ! దేవ ! జానకీశ ! 69

తే॥ ప్రకృతి యెల్లను నీస్వరూపంబ యగుట
ప్రకృతి జన్యంబునా సర్వసత్తునిచయ
మందు నీమూర్తి బొడగను నటులఁజేసి
సత్కృపామతి బోధింపమా జానకీశ. 70

తే॥ మంత్రములకెల్ల సీనామ ముత్తమైన
తారకంబెగదా ముక్తిదాయకంబు;
నారిజాక్షు నినోబోలు దైవంబు గలడె ?
సత్కృపామతి బోధింపమా జానకీశ. 71

తే॥ జపతపంబుల యోగాది సద్వృత్తుల
దేహముకృశించుటగాని దెలియదరమ
భక్తిచేసిన్ను దెలిసిదిభంగి ? దేవ !
శరణుజొచ్చితి ననుబ్రావు జానకీశ. 72

తే॥ అభ్యసంపంగనైతిని యాగమముల,
శరయనైతిని సాంఖ్య యోగాది వితతి,
దివ్యమంగళమూర్తినిన్ దెలియగోరి
శరణుజొచ్చితి ననుబ్రావు జానకీశ. 73

తే॥ చిక్కవిందిర కాగిటఁ; జిక్కవీవు
యోగవిదులైన ససకాది యోగులందఁ;
భక్తచతులందు జిక్కడి భంగి, నిన్ను
శరణు జొచ్చితి ననుబ్రావు జానకీశ. 74

తే॥ ఇభవదుఁడు సల్పెమున్ను దానెట్టితపము ?
ఘోషకాంతలు సల్పిరే ఘోరతపము ?
భక్తిచేసిన్ను గాంచిరి భవ్యచరితఁ;
శరణుజొచ్చితి ననుబ్రావు జానకీశ 75

తే॥ భక్తసులభుండ వనినిన్ను బరమమునులు
బ్రస్తుతులునేయ నీపాద పద్మములను
బ్రదిమలంబైన భక్తిభావంబుతోడ
శరణుజొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ. 76

తే॥ ఎంతవేడినగాని నీహృయమింత
కరగఁదే ? జాలిలేద ? నాగావలేవ ?
అర్తులను బోవకుండుట న్యాయమగున ?
శరణుజొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ. 77

తే॥ విషధరముపాన్పు మిత్తుండు విషగఘండు
విషధివేశ్యంబు ఫలమున్నె వేడ నిన్ను ?
ఐశచిత్తంబు నీయంద హత్తియుంట
శరణుజొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ. 78

తే॥ నాదు దుష్కృత ఫలితంబు-నన్ను వెతలఁ
బెట్ట, నిన్ దూరుటెల్ల నా-వెట్టిరినమి,
దేవ! నాదుష్కృతావధిఁ దెల్ల జేసి
సదయహృదయత బ్రోవుమా జానకీశ 79

తే॥ కష్టముల కోర్వ లేకనిన్ - గసరినాడ
 సంతయెగాని నీయెడ సుంతయైన
 సలుక లేదయ్య నీపవి - తా) ఘ్రులావళ
 సదయహృదయత బ్రోవునూ జానకీశ. 80

తే॥ ధనమనంబున నధికార దర్పమునను
 విట్టినీగుచు వర్తింపు వెడగుమతుల
 జేరి వారల సేవలు - సేయ నెపుడు
 సత్కృపామతిఁ బ్రోవుమా జానకీశ. 81

తే॥ అల్పులై నట్టిమనుజుల నాశ్రయించి
 వారి మోప్పింప పలువెతల్ - బడుటకంటె,
 ప్రేమనిధివైన నిన్ను సేవింప భక్తి,
 సత్కృపామతిఁ బ్రోవుమా జానకీశ. 82

తే॥ పద్మగంధంబు మరగిన భ్రమరవితతి
 యన్యకుసుమంబు జేరని యట్లు నీదు
 ధ్యానరతుడన్య దైవంబు దరికి జను నాశ
 శరణుజొచ్చితి ననుబోవు జానకీశ. 83

తే॥ అశ్రితావళి పాలికి యమరభూజ
మైననీన్ వీడి కొలువ నే నన్యదైవ
ములను; నీపాద పంకజములను భక్తి
శరణుజొచ్చితి ననుబోవు జానకీశ.

84

తే॥ నర్వచింతలవీడి నీ శరణుజొచ్చి
నట్టిన నెట్లు ప్రోచెదో యార్తిబాపి
వసధియుండో ? మఱిలేక పాలదేహ్లా ?
సాధుజనవత్సలా ! దేవ ! జానకీశ !

85

తే॥ భక్తతరికోరిక లెఱింగి వారబోవ
నీదు కర్తవ్యమగుటనే నిన్ను వేఱ
యభినుతార్థంబు లిమ్మని యడుగనేల
సాధుజన వత్సలా ! దేవ ! జానకీశ !

86

తే॥ ఆగమాంత సంచారుడవైన దేవ
బ్రహ్మ రుద్రేంద్రులకు నైః బట్టరాని
మూలమూర్తివై భాసిల్లు పుణ్యపురుష
శరణు జొచ్చితి ననుబోవు జానకీశ.

87

తే॥ కర్మమనః ప్రాణితతియెల్లఁ గట్టువడుచు
 ప్రాప్తమా కష్టసుఖములబడుచు నిన్ను
 దెలిసికొనలేక మర్తతిఁ ద్రోళ్ళుచుండు
 సాధుజనవత్సలా ! దేవ ! జానకీశ ! 88

తే॥ భక్తివిజ్ఞాన కలితులై భాగవతులు
 కర్మబంధంబులొక ద్రెంచి కాంతురెపుడు
 అవ్యయానంద బ్రహ్మబవైన నిన్ను
 సాధుజనవత్సలా ! దేవ ! జానకీశ ! 89

తే॥ పూరభవ కర్మపటలంబుఁ బోనడంచి,
 ద్వంద్వములయందు సమబుద్ధి దగులఁజేసి,
 భక్తివిజ్ఞాన వైరాగ్య-యొక్కజేసి,
 సదయహృదయత ననుభోవు జానకీశ 90

తే॥ ఎన్నియోజన్మముల నెత్తి యింతదనుక
 దెలియలేనెఱినీదగు నివ్యమహిమ
 మచుకమ్మైన భక్తినింకైన నొసగి
 సత్కృపామతి బోవుమా జానకీశ 91

తే॥ నిర్గుణుడవయ్య గుణివయి నెగజెదీవు
రూపరహితుండ వయ్య వేరూపములను
దాల్చిక్రిడించు నీమాయ దాటవశమె ?
శరణు జొచ్చితి ననుబోవు జానకీశ

93

తే॥ వరసుషుమ్నాంతరస్థుని- స్వప్రకాశు
మానిహృతోపకరు బరమాత్ము, నిత్యు
మోక్షదాయకు నిర్గుణ మూర్తినిన్ను
శరణు జొచ్చితి ననుబోవు జానకీశ

93

తే॥ తత్వమస్యాదిలక్ష్మ్యమై-తనరుమూర్తి,
నాదరూపుండవై నయానందమూర్తి,
విమల బ్రహ్మస్వరూపమై వెలుగుమూర్తి,
శరణు జొచ్చితి ననుబోవు జానకీశ.

94

తే॥ సూక్ష్మ మానస్తువున కంటె సూక్ష్మమగుచు,
మహితమా వస్తువునకంటె మహితమగుచు
నీయజా డంబు చ్ఛాపించి మోసగునిన్ను
శరణు జొచ్చితి ననుబోవు జానకీశ

95

తే॥ ముగురుమూర్తులకును మూల మూర్తివీవు
 మూడుగుణముల కన్వలి మూర్తివీవు
 వివిధ తత్వార్థ లక్ష్యమై వెలసెదీవు
 శరణుజొచ్చితి ననుబోవు జానకీశ !

96

తే॥ నిర్గుణంబు, నిర్ద్వంద్వంబు, నిరుపమాన
 నిర్వికల్పంబు, సత్యంబు, నిర్మలంబు,
 నిగమనంద్యంబునై యెప్పు నీమమ—ర్తి
 శరణుజొచ్చితి ననుబోవు జానకీశ

97

తే॥ అలసహస్రార పద్మమధ్యంబునందు
 ప్రణవనాదరూపుండవై ప్రజ్వరిలుచు
 దివ్యయోగీంద్ర నుతుడవోదేవునిన్ను
 శరణుజొచ్చితి ననుబోవు జానకీశ !

98

తే॥ సత్యగుణ మోక్షదాయకుఁ జరమహిత
 నిలయుఁ బరరూపుఁ బరమాత్ము నీరజాస
 నాదిసుర సేవ్య భవరోగహరునిఁ నిన్ను
 శరణుజొచ్చితి ననుబోవు జానకీశ !

99

తే॥ వేయిశిరములు కరములు వేయిగల్గి
వేయిపదములు నేత్రముల్ వేయివెలయ
వేయిసూక్ష్మల కాంతితో వెలుగునిన్ను
శరణుజొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ. 100

తే॥ ఎనడు దశమాయచేత నీ భవనములను
సృష్టిజేసి పోషించి నశింపజేసి
లీలమోదించునట్టి శ్రీ లోలునిన్ను
శరణుజొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ. 101

తే॥ ఆశ్మయేనీపు నాదేహ మాలయంబు
బుద్ధియే నీవజాయుషా పుడమితనయ
యసువులేనీకు పరిజనులనుచు నెంచి
శరణుజొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ ! 102

తే॥ పద్మభవ భర్గ నిర్జర వరులకైన
దెలియగారాదు నీమాయ దేవ దేవ !
అల్పమతివైన నేనెట్లు రయగులను ?
శరణుజొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ ! 103

తే॥ సారపీఠసంఘం భవమహిమ సంయుతంఘం
విషయసక్తంఘం కోపిధాని భీకరంఘం
నైవ సంసారదుఃఖంఘం సపనయించి
కరణజొచ్చిన, ననుబ్రోవు జానకీశ ! 104

తే॥ జీవితార్థ వమదువ జిక్కివివిధ
దుఃఖవీచికలం గ్రుంగి తొలగినదృతి
వదలునక బ్రోతువనెడి కొండంతయాశ
కరణ జొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ ! 105

తే॥ జీవితార్థ మధ్యంఘన-జిక్కిమిగుల
సంచలించెడి నాదు సంసారనాక
గాదిదరిఁజేర్చి రక్షించు కర్ణధార
కుదవు నీవొక్కరుడవే-కువలయాక్ష !
కరణ జొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ 106

తే॥ జీవితము బుద్బుదంఘం ముస్థిరముగాదు;
ఎప్పుడెట్టుల నేగునో యెరుగరాదు,
గాననిప్పుడె నీపద-కంజములను
కరణ జొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ ! 107

తే॥ చారసుతబంధు మిత్రముల్ - ధనగృహాది
యైహికంబగు భోగముల స్థిరములు;
నీపదాంబుజ సేవయే నిత్యమరయ;
'శరణు జొచ్చితి ననుబోవు జానకీశ !

108

తే॥ తనువు విడనాడి జీవుండు తలగువేళ
నిన్నుస్మరియింప నేర్తునో - నేర్వతేనో
కావనిప్పుడె నీనామ-ధ్యానమొసగి
సర్కృపామతిఁ బోవుమా జానకీశ

109

తే॥ యముని పాశంబులం జిక్కియడలువేళ
చారసుత బంధుమిత్రులు-దరికిరారు
అప్పుడు నాబాసటగనిల్చి-యార్చిఁబాప
శరణు జొచ్చితి ననుబోవు జానకీశ

110

తే॥ క్రూరులైనట్టి రావణ కుంభకర్ణు
లాదిగాగల్గు యసురుల హతమొనర్చి
భువనముల నెల్లఁ బ్రోచిన పుణ్యమూర్తి
శరణుజొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ.

111

4 సీతవామాంక మన బీర్తిఁజెన్నుమీట
 భరతలక్ష్మణలవణారు-లరసికొల్వ
 వాయుసూనుండు పాదముల్ బట్టుచుండ
 సూర్యసుతి రాక్షసేశ్వర-సూరిజనులు
 కాశికవసిష్ఠ వాల్మీకి గౌతమాది
 మానివృషభులు ముత్తి సామంత నృపులు
 పౌరజనములు భటులు సద్భక్తవరులు
 చేరిచూడమున నేని ప-సింహపీఠి
 వెలసిపేరొలగఁబున్న వేదవేద్యు
 రాజవరు ధీరు పట్టాభిరామునిన్ను
 శరణుజొచ్చితి ననుబ్రోవు జానకీశ.

112

5 హేసీతాఘన! హేదయాజలనిధే! హేభక్తచింతామణే
 హేసర్వాత్మక! హేయహల్యవరదా!
 హేయగ్గ-మాశాగ్గణే!
 హేసుగ్రీవ మరుత్సతార్చితపదా!
 హేపద్మపత్రోక్షణా
 హేసర్వేశ ! భజామిత్వా రఘుపతే!
 హేరామచంద్రప్రభో!

113

శా॥ వందే నీరజలోచనం శివరూతం వందేకృపాసాగరం

వందేభక్తజనాఘ కల్పకతరుం- వందేఘనశ్యామలం

వందేమారుతినేవితం గుణనిధిం-

వందేమునీందాద్భుతం

వందేజానకి మానసాబ్జమధుపం-

వందేగురురాఘవం॥ 114

ఉ॥ రాముడె తల్లిదండ్రు, రఘు రాముడె

భ్రాతయు, నాప్తబంధుఁడున్

రాముడె, కూర్మిమిత్రుఁడును రాముడె,

యోజ్జయురామచంద్రుడె

రాముడెసర్వరక్షకుఁడు, రాముడె

దైవము, ప్రేమతోడనా

రాముడు నామనంబున నిరంతరిమున్

వసియించుగావుతన్ 115

సీ॥ నిన్ని పాపండుయ్య - చెనటిదై త్యులఁగూల్చి
 కౌశికుయాగంబు గాచెనెవడు?
 పావనంబగునిజ - పాదరంజంబు చే
 బడతీశాపంబును - బాపి నెవడు?
 భుజదర్ప మేర్పడ - బురహువిలుదుగ్రించి
 యవనిజుఁజేపట్టి - యలరెనెవడు?
 బలధైర్యశౌర్య సంపత్తి - భార్గవుగల్గి
 క్షీతిరాజకులము, రక్షించెనెవడు?
 అమితకృపమోక్షమొసగె బోయతకు నెవడు ?
 ఇనజగపిరాజ్యపదమున నునిచెనెవడు?
 మారుతాత్మజు సప్రేమ మనిచెనెవడు ?
 రావణానుజు లంకకు రాజుజేసి
 భక్తతతిఁ బ్రీతిఁబోచిన - ప్రభుఁడెవడు ?
 అట్టి నాస్వామి రఘురాము - నాశ్రయింతు. 116

సీ॥ నీచరణంబులే - నిఖిలలోకములకు

శరణంబులై యొప్పె - సరసిజాతు !

నీనామమంత్రంబె - నిఖిలలోకముల

తారకమంత్రమై - తనరెసిక !

నీపుణ్యచరిత లే-నిఖిలలోకములకు

భవహరణంబులై - పరగేశభవ ।

నీపూజనంబులే-నిఖిలలోకములకు

ముక్తిమార్గములయ్యె-పుణ్యపురుష ।

నీదుసేవయె నాపుణ్య నిధియటంచు

నమ్మినీదివ్యమూర్తిని నాదుహృదయ

పీఠముననిల్పి పూజింతుఁ-బ్రేమతోడ

సత్కృపామతిఁ బ్రోవుమాజానకీశ.

117

సీ। సాందర్యరాశిమా-జానకీ దేవిని

సహధర్మిణిగనిచ్చె-జనకరాజు,

ఆదరంబుననిచ్చె-నస్త్రసంతతి నెల్ల

ఘనతపోమహిముఁడౌ-క శికుండు,

అవజ జాడల నారస యెఱెంచి

యామె సేమము దెల్పె ననిలజుండు,

జానకిం బడయంగ-సర్వసాహాయ్య-బు

నాదరంబునఁ జేసె-సర్కజుండు

ధన్యములైరివారలీ ధరణియందు

నేనుజేసెడి సాహాయ్య-మిద్దినీకు ?

ఐననొసగెద నెవాక్ససూనమాల

సత్కృపంగొని బ్రోవుమా- జానకీశ.

118

శ్రీరామ దండకము

శ్రీ జానకీ మానసాంభోజ మిత్రా । పవిత్రా ।
 సుచారిత్రా । కౌసల్యపుత్రా । రఘుత్తంస । శ్రీరామ ।
 శ్రీ వాసుదేవాచ్యుతా । పద్మనాభా । హృషీకేశ ।
 నారాయణా । మాధవానంత । దామోదరా । భక్త
 దుఃఖాపహరా । దయా సాగతా । మందరోద్ధార ।
 గోవింద । గోపాల । శౌరీ । మురారీ । హతీ । పన్నగాధీశ
 తల్పా । జగన్నాథ । దేవేశ । నీదిష్య లీలావిశేషంబులన్
 నన్నుతింపంగ నా బ్రహ్మకుద్రేద్ర బృందారకుల్ జాల
 రెన్నంగ నేనెంతవాడన్? విదేహత్మజాధీశ బాలుడవై
 యుండియున్ దానవిన్ దాటకిన్ ద్రుంపలేదా? సుబా
 హ్వాది మాయాశ్రుతా దానవానీకమున్ దుగ్రించి గాధేయు
 ఐన్నంబుఁ గాపాడలేదా? పవిత్రంబులైనట్టి నీపాద
 రేణు ప్రసారంబుచే రాతినిన్ నాతిగాన్ జేయలేదా?
 క్షమానాథులెల్లన్ భయ భ్రాంతులైచూడ గాధేయుఁ
 దుప్పొంగ గొరీశుచాపంబు దోర్లీల భంగంబు గావించి
 లావణ్య తారుణ్య లీలావిలాసంబుల న్నెంతయు న్నొప్పు

క్రయింపంగఁ గారుణ్య మొప్పార న క్తంచర శ్రేష్ఠమన్నించి
 పోవంగలేదా ? కపివ్రాతమున్ గూడి సందర్శిమ్మ
 వత్సర శీఘ్రంబుగాదాటి లంకాపురింజొచ్చినంగాంచి
 యారావణుండగ్రహణదగ్గఁజై శూరులైనట్టి రాత్రి
 చరాధీశులఁ పైన్యయు క్తంబుగా సంగరక్షోణికిం బంధినన్
 వార లేతెంచి యొక్కుమ్మడి దాకినన్ ధైర్యమునీడ
 కక్కుతరోపంబునన్ వజ్రసంకాశమౌ దివ్యబాణంబులన్
 వారి పాణంబులౌబాపఁ గాతేద ? ఆయిన జిత్తుండు
 మాయావియై యంబరమ్మన్ బ్రవేశించి దివ్యాత్మ
 జాలంబుచే గీతసంఘంబు నొప్పింపఁగా నాంజనేయా
 యైతుడైన సామితి ధన్వంబధిజ్యమ్మగావించి రక్షో
 వరుల్ భీతిఁగొందంగ నాదిత్యులుప్పొంగదివ్యాస్త్రమున్
 దొడ్గి వైరివిలోకించి వైష్ణవ దదస్త్రింబు తి వాసల
 జ్వాలలన్ గ్రక్కుచున్ వైరివీరుల్ విలోకింపరాట్టి తే
 జోవిశేషంబుచే నొప్పుచున్ మన్నుమిన్నేకమై యేగి
 యయ్యింద్రిజిత్తున్ రణక్షోణిఁగూల్పంగ వీక్షించి యా
 క్షుడముంబొందలేదా ? దశాస్యుండు రోషించి కక్తిం
 బ్రయోగింప నాశక్తిచే మూర్ఛగొన్నట్టి సామితిని
 గాంచి యల్యంత సుతాపముఁజెంద సద్భక్తుడౌ

వాయుసూనుండు వేగంబున వంద ఛాద్రాజ్ సమీపం
 చి ఘోరాఃసూనల్ తనుండానిన్ వారి ప్రాణంబులను
 బాపి సంజీవినింగొంచు సూర్యోదయాహ్వానము లక్ష
 కేతెందినన్ దన్నగోదూభత దివ్యోపధివ్రాత నాతంబు
 గాత్రంబులన్ సోక మూర్ఛల్ దొలంగం గపిశోనితో
 గూడి నిద్రించిమేల్కన్న చందంబునన్ లక్ష్మణుడంత
 మేల్కొంచి తనవర్ణవన్ లేచి సదృశి మిశంతునున్
 మ్రొక్కి పంపెన్నిధిగాంచి పెల్లుబ్బు నిర్వేదచందంబు
 వన్ దమ్మునిన్ గొగిటుకేర్చి సమ్మాన బాష్పంబుల
 వ్యాఘ్రుజంబీతి సంభావితం జేయ లేదా? బలంబుతోవనిన్
 పన్నుగిల్లంగ నారావణుడెంతయున్ భీతిచేగుండి ఒరవీ
 భ్రతుండున్ మహాకాయఁడున్ రోషరక్తాక్ష ఏక్షాక్షనా
 ర్ణంబునన్ భీతిసంకుబ్ధలోకున్ ఘనున్ దమ్మునిన్ గుం
 భకర్ణ స్వలోకింప నాతండు వేగంబు నక్తంబర గాఢ
 ముల్ దోడురా నానీని యుక్తుడై భండనతోనికేతెం
 చి దోర్దర్పముల్పార నవ్యాసరవ్రాతమున్ దున్ని యా
 టాడినన్ వానరుల్ భీరుతై “రామ! త్రిరామ! నీతా
 కతే! మమ్మురక్షింపజే” యంచు మీ యందజేరంగ

సీతామహాదేవి శాశిన్ గోపీంశంగ తేదా? నరేంద్రుతో
 మదోన్నతులై సంచరింపంగ వారిన దురంబుదు ము
 య్యెమ మారుత్ పొంగొన్ యాభార్గవున్ లీలనిర్జీకు
 తేదా? ధరాజాతమున్ అక్షుజంబున్ వెసన్ వెంటఁగా
 దంకి) నాక్యంబుఁ బాలింప నాదండకావణ్య సీమన్
 దపోవృత్తి సంచారమున్ సత్పి మర్భాదుతా దైత్యుల
 జీర్చిచెండాడి మాసింద్ర సంఘంబుచే సన్నుతుల్ గాంచ
 తేదా? ఖలుండా దళాన్యుండు నీవండ తేకుండగాఁజూచి
 సాధ్వీలలామంబు శ్రీజానకి గొంచు నాలంకకున్ భోవ,
 నేతెంచి యాసాధ్వీజాడల్ లవంజేనియు న్నారయన్ జే
 దుఃఖంబుచే గుండలేదా? సతింగనలోఁగనఁగాఁజూప
 నాదారిలోఁ బక్షిరాజున్ జూయన్ విఠోకింజ నాతండు
 శ్రీజానకీదేవి వృత్తాంతముం దెల్పు సమ్మోదముంబొంది
 యా పక్షికిన్ మోక్షమున్ దత్తుణఁబిచ్చి రక్షింపతేదా?
 మకుత్పుత్రుడౌ యాంజనేయుండు సద్భక్తుడై యచ్చ
 నల్ సేయ సమ్మోదముంబొంది సుగ్రీవు సఖ్యంబుజేమా
 ర గావించలేదా? బలొన్నతుడైనట్టి యావారి నాలంబు
 యన్ గూల్చి సుగ్రీవు నవ్వానర శ్రేష్ఠ రాజ్యంబునన్
 బిల్చి పోవంగలేదా? ధరాజాత వృత్తాంతమున్నారయన్

క్రిక వాతమున్ బంపగా నంజనీ పుత్రుడా దక్షిణాల్ధిన్
 వడిన్ దాటి లంకాపురింజొచ్చి సీతామహాదేవికి వాడ
 వాడన్విలోకించి యెచ్చోటునంగాన కత్యంత శోకంబుచే
 నాయశోకాభ్య నొప్పారు నద్యాన సీమన్ వెసన్జొచ్చి
 యువకోక పృథ్వి మూలంబునన్ మూర్తిగొన్నట్టి
 శోకంబు చందంబుగా నొప్పుచున్ బెబ్బులుల్ చుట్టి
 యున్నట్టి లేడిన్ వలెన్ తానవీమూక మధ్యంబునందున్న
 యోహాలామంబునున్ గాంచి, యాదేవియే సీతగా నెంచి
 లేర్పా మెమందెల్పి మీయంగుళిన్ భక్తితోనిచ్చి మీతే
 మునుల్దెల్పి యాదేవి చూడమనిగొంచు నేతెంచు
 తేళన్వసంబెల్ల భ్వంసంబుగావించి మాయాపురా రాక్షసా
 నీకమున్ గూల్చి లంకాపురింజొచ్చి యేతెంచి మీపాద
 పద్మంబులన్ భక్తి సేవించి భూపుత్రి పృథ్వాంతమున్
 జెప్పినన్ మోడమం బొందలేదా? కపివాతముల్
 గొల్వ సుగ్రీవ నీలంజనేయాంగదాదుల్ మహాభక్తితో
 పాయమై వెంటరాలక్ష్మణుండు యాదక్షిణాల్ధిన్ వడి
 తేరి వారాగశిర్వంబు మాయించి యానీలుచే సేతువున్
 వేగనిర్మింపఁగాఁ జేయలేదా? మహాభక్తితో మీదు
 పాదాంబుజ ద్వంద్వమే సర్వసంపత్కరంబును మిమ్మా

గారుణ్యచిత్తంబునన్ వారించింతల్ గృపంబాపి కోదండ
 టాంకారమున్ జేసి దివ్యాస్త్రరాజిన్ నిగుడ్పాగ ఈ
 త్రించరుల్ నుగ్గునూచై రణోర్విన్ బడంజూచి గోపించి
 యాతుభకర్ణుండు మిమ్మున్ వడిన్ దాకి నానాస్త్ర జా
 లంబుచే నొంచినన్, వానిగైకోక లోకంబులెల్లన్ భ
 యభ్రాంతమై చూడ బ్రహ్మాస్త్రమున్ వైచినన్ నాడు
 దదోర బాణాన్ని భస్మీ కృతాంగుపవై నేలఁగూలన్
 గపిశేఖ లార్చెన్ సురుల్ భేదముల్ బాస సమ్మోద
 మొప్పార మిమ్మర్చనల్ సేయలేదా? రణతోణిపుత్రా
 ప్తమిత్రానుజుల్ గూలినం దైన్యముంబొంది దైత్యేంద్రు
 డుద్దండతన్ సర్వసైన్యాబు సన్నద్ధముంజేసి దివ్యాస్త్ర
 సందోహముల్ దాల్చి యుక్తంబుతా వస్త్రమాల్యాను
 లేపంబులన్ బీర్తిగై సేసి శరీరు సద్భక్తిఁబూజించి తె
 క్కింపరానట్టి పైన్యంబులంగొంచు యుద్ధావని జొచ్చి
 పుంఖానుపుంఖంబుగా నస్త్రసందోహమున్ వైచి తూ
 టాడినన్ వానరుల్ దైన్యతంగుంది “ఓ రామ! ఓ
 రామ! ఓ జానకీరామ! రక్షోవిరామా! దురాత్మున్
 దశగ్రీవు దున్నాడి, నీదాసులన్ మమ్ముఁగాపాడవే!
 యంచు వేడన్ పడిన్ వారి సంతాపముందీర్చి దివ్యా

పైజాల్ బుచే రావణు గాసిలంజేసినన్ వాడుదర్పి
 చి లావింతయున్ వీడకత్యంత శౌర్యోద్ధతిన్ దాకి క్రొవ్వా
 డి బాణంబులన్ మిమ్ముఁగాసిల్లగాఁ జేసినన్ రాద్రతన్
 గ్రూరనారాచ వర్గంబుచే దైత్యసంఘంబుఁ దూటాడి
 దోహచరశ్రేష్ఠు నొప్పించి దర్పించినన్, వాడు చొప్పి
 తయున్ దప్పకావెంటనే మాఱునొప్పించినన్, కాలరు
 ద్రాకృతిన్ వైరి సాఘంబుచుం దున్ని రాత్రించరాధీశు
 నారావణున్ వెంటనేమన్నబహ్మస్త్రిమున్ వింటసంధి
 చి సంశుద్ధ చిత్తంబుచే వైవ నయ్యస్త్రిరాజంబు భూ
 మ్యంతరిక్షంబు లేకంబుగానిండి తీవానల జ్వాలలన్ గ)
 క్కుచున్ దృష్టికి వెళ్ళనబై యరిచాత మత్యంతమూ
 ర్ధాపరత్వంబుచే భండనక్షోణి మేనుల్ వడిన్ వాల్చు
 గానేగి దైత్యోద్రాసిం దాకినన్ వాడు నిర్వీర్యుడై నజి
 విభిన్న పక్షంబులై ఖోణిపై వ్రాలు ఖోణిధరంబట్లు
 కాణంబులంబాసి యుద్ధావనిం గూలగా లోకముల్
 పంతసిల్లెన్ దిగిశాది బృందారకుల్ మోదిత స్వాతులై
 ముందుభి వ్రాణిముల్ మోయి గంభాది వేశ్యాంగనల్
 లాశ్యముల్ సల్పు కల్పప్రసూనాళి వర్షించి సకృత్తి
 మీపాదపద్మంబులం గొల్వగారేద ? పేమాంతరంగం

బుచే భక్తుడౌ రాక్షసేంద్రానుజన్ లంకాబీన్ రాజగౌతమీ
 మీభక్త వాత్సల్యముందెల్పగా లేద? దైత్యుచు ని
 ర్భంధమందున్న సీతామహాదేవి సౌశీల్యమున్ సంశయిం
 పంగ నాదేవి యగ్నింబవేశింప నాసప్త జిహ్వండు శ్రీ
 జానకిదెచ్చి మీకిచ్చి యాదేవి సౌశీల్యము సర్వసేనా
 సమక్షంబునన్ జాతీనన్ భూమిజుబ్బితీజేపట్టి సువ్యో
 మయానంబు నాపుష్పకాయాధులై వచ్చి ప్రీతిన్నయో
 ధ్యాపురింజొచ్చినన్ మారలున్ భ్రాతలున్, ముత్రులు
 న్ జారులున్, మానులున్ భక్తులున్, హర్ష బాష్పాని చె
 క్కిల్పపైరాల మీదివ్యసంగర్భనక్షాళితా ఘోషులైమీ
 స్తుచారిత్రమల్ నెమ్మి గీర్తించలేదా? సతీరత్నమా
 జానకీదేవి వామాంత పీఠంబు సంహృష్ట నౌమిత్రీ స్వేతా
 తపత్రంబుఁబట్టంగ, కైకేయి సూనుడుశత్రుఘ్నంఁడున్
 రెండు పార్శ్వంబులక నిల్చి నదృక్తి విజామరల్ వీధ
 నాయాజనేయుండు సంప్రీతి పాదంబులన్నొత్త సుగీర్ణ
 గీలాంగదుల్, భల్లుకేశుండు. రాత్రిగచర శ్రేష్ఠంఁడున్
 సర్వయోగీందుగ్గిలున్ భక్తులున్ జారులున్ జేరినదృ
 క్తి సేవింప రాజ్యాభిషిక్తుండవై చిండివోలెక బ్రజన్

బోచి మన్నింపలేదా ? కృపాసాగరా ! జానకీనాథ !
 ఓరామ ! నిన్ సన్నుతింపంగ నాపద్మగర్భుండు, రు
 ద్రుండు, శేషుండు, కాత్యాయనీ దేవియున్ జాలరో
 దేవ ! ఆ సోమకుండాగమ వ్రాతమున్ గొంచు నభిష్
 జారన్ మీనుమేనన్ విరోధిన్ నిరోధించి సాధించి వేదం
 బులన్ వేదకున్ వేల్పులగ్గింపగా నీవె ! దేవాసురుల్
 పాలమున్నీరుద్రచ్చంగ నమ్మందరంబబ్ధి గుంకన్ మహా
 కూర్మ రూపుడవై యుద్ధివై కెత్తవే ! ఆహిరణ్యకుఁ
 డుద్దండ గర్వాతీరేకంబునన్ ధారుణిం జాపగాజుట్టి పా
 తాళముం జొచ్చినన్ వానిగ్రోడంబవై దన్దివిశ్వంభరన్
 గొమ్మునన్నెత్తి రక్షింపవే ! బాలుడౌ భక్తు బ్రహ్మదు
 వాక్యంబుఁ బాలింప స్తంభంబునన్ నారసింహుండవై
 పుట్టి దై త్యేయనిబట్టి శిక్షింపవే ! శౌర్యశేఖో విశే
 వంబులన్ నిర్జరేంద్రుడి టిక్కల సంఘంబులన్ లీల ని
 జ్జించి త్రైలోక్య సామ్రాజ్యముంబొంది యత్యంతమా సా
 హసాదార్య తేజంబుల నెవ్వలు వైరోచనుంవేడి పాదత్ర
 యంబౌభరన్ బొంది బ్రహ్మాండమున్ నిండి భూమ్యంత
 రిక్షంబులన్ రెండు పాదంబులుగొల్చి వేరొక్కపాదంబు
 దైత్యేంద్రు శీర్షంబునన్ మోపి పాతాళము న్నంటగా

దొక్కి స్వారాజ్య పీఠంబునన్ శక్రునిన్ నిల్పి రక్షింప
 వే? దుర్మనోదే? రాజన్యలోకంబు నత్యంత దుర్బోధతిన్
 దాకి మువ్వేడుమారుల్ గుఠారంబునకొజుమదగ్నంక
 వై దుగ్గింపవే? రామచంద్రుండవై రావణుక బుత్ర మి
 త్రానిజ వాత్ర యుక్తంబుగాఁ దుగ్గింపవే? వాసుదేవుండ
 వై దుష్టుతా కంసచేదీశ సాశ్వాతి భూనాథులం దుగ్గించి
 భక్తాళికి భద్రముల్ గూర్చి కాపాడవే? బుద్ధదేవుండ
 వై మేటిధర్మం బహింసావ్రతంబును భూమండలంబెల్ల
 జాటించి దేశంబునకొ శాంతి సద్ధర్మముల్ నిల్పవే? ధామ
 నిక్ కల్కి నూర్తిన్ బ్రవర్తిల్లి ధర్మంబు స్థాపింపగారావే?
 ఓదేవ! నిన్ సన్నుతింపంగ నాబోటికిన్ శక్యమే? మూఢ
 చిత్తుండ, రాగాదిబద్ధుండ, స్వల్పజ్ఞుడన్, నీచమాయా
 విమోహంతరంగుండనై సత్యముంగనగాలేక భార్యాసు
 తా రామగేహంబులున్ భోగమల్ నిత్యశ్రేయంబులం
 చాత్మలోనెంచి సంసారవారాళిలోఁ జిక్కి సంతాప సం
 తప్త చిత్తుండనైయున్న సన్నుద్ధరింపంగ నీదివ్య పద్మా
 ఘ్ని సంసేవనంజే సమర్థంబు వేరెవ్వరిన్ వేడ నన్నున్
 విపన్నున్ గృహన్ జూచి, నీపైన సదభిక్తియున్ సజ్జన

వ్రాత సంసేవమున్, జ్ఞానమున్ శీలమున్ శాంతమున్
 దాంతమున్ సత్యమున్ ధర్మమున్ సర్వభూతాల్లిపై
 నిర్మల ప్రేమయున్ నీడులీలా విశేషంబులన్ సన్నతి
 పంగ సద్వాణియున్ సద్యశంబున్ గృహమత్తచిత్తం
 బునన్నిచ్చి నాపాపపుంజంబులం బాపి, ముఖంబులన్
 మాపి, దెన్యంబులన్ దూల్చి, యజ్ఞానమున్ గూల్చి,
 మాత్సర్యమున్ మాన్ని, క్రోధాదులన్ గాల్చి, రాగా
 దులన్ రాల్చి, రోగాదులందుగ్గించి జన్మాదులన్ జీల్చి
 భద్రంబులంగూర్చి నాజన్మసాఫల్యముండేసి రక్షింపవే
 భక్తచింతామణి! పాహిమాం! పాహిమాం! పాహిమాం!
 రామచంద్రా! నమస్తే, నమస్తే, నమస్తే నమః.

ఓ రామచంద్రార్పణ మస్తు.

తే॥ సర్వధారి సంవత్సర చైత్రశుద్ధ
 నవమి శనివార పుణ్యదినమ్ము నందు
 జరుగు శ్రీ రామ నవమి యుత్సవము వేళ
 భక్త గృతి నిచ్చితిన్ రామ భజనకును.

త ప్పొ ప్ప ల ప ట్టి క

పేజీ.	పద్యము	తప్పు	ఒప్పు
(ii)	విన్నపము	కై వశం.	కై వసం.
	„	కించిజ్ఞ త	కించిజ్ఞ తి
(iii)	„	దక్షణంబ	దక్ష ణంబ
	„	దెలియక నే	దెలియక యే
	„	మన్నిచి	మన్నించి
	„	నానందాశ్రు	నానందాశ్రువు
	„	కర్పించుకొంటిని	కర్పించితిని
2	3	ఊ సగును	ఊ సంగును
4	11	వసు ధేశుడు	వసు ధేశుడు
5	17		దేవేంద్రుని
9	26	ధవళమై	ధవళమై
	„	భ్యార సతుడ	భ్యార సరుడు
10	3	దుగ్ధవరాశి	దుగ్ధవారాశి
12	12	పావనంబైన	పావనంబైన
13	18	శుశ్లోకు	సుశ్లోకు
15	30	ప్రదాయక	ప్రదాయక

వ్రాత సంసేవయున్, జ్ఞానమున్ శీలమున్ శాంతమున్
 దాంతమున్ సత్యమున్ ధర్మమున్ సర్వభూతాళిపై
 నిర్మల ప్రేమయున్ నీదులీలా విశేషంబులన్ సన్నతి
 పంగ సద్వాణియున్ సద్యశంబున్ గృహమత్తచిత్తం
 బునన్నిచ్చి నాపాపపుంజంబులం బాపి, ముఖంబులన్
 మాపి, దెన్యంబులన్ దూల్చి, యజ్ఞానమున్ గూల్చి,
 మాత్సర్యమున్ మాన్చి, క్రోధాదులన్ గాల్చి, రాగా
 దులన్ రాల్చి, రోగాదులందుంచి జస్మాదులన్ జీల్చి
 భద్రంబులంగూర్చి నాజన్మసాఫల్యముందెసి రక్షింపవే
 భక్తచింతామణీ! పాహిమాం! పాహిమాం! పాహిమాం!
 రామచంద్రా! నమస్తే, నమస్తే, నమస్తే నమః.

శ్రీ రామచంద్రార్పణ మస్తు.

తే॥ సర్వధారి సంవత్సర చైత్రశుద్ధ
 నవమి శనివార పుణ్యదినమ్ము సంకు
 జరుగు శ్రీ రామ నవమి యుత్సవము వేళ
 భక్తి గృతి నిచ్చితిన్ రామ భజనకును.

త ప్పొ ప్పు ల ప ట్టి క

పేజీ.	పద్యము	తప్పు	ఒప్పు
(ii)	విన్నపము	కై వశం.	కై వసం.
	,,	కించిజ్ఞ త	కించిజ్ఞ తి
(iii)	,,	దక్షణంబ	దక్ష ణంబ
	,,	దెలియక నే	దెలియక యే
	,,	మన్నిచి	మన్నించి
	,,	నానందాశ్రు	నానందాశ్రువు
	,,	కర్పించుకొంటిని	కర్పించితిని
2	3	ఊ సగును	ఊ సంగును
4	11	వశు ధేశుడు	వసు ధేశుడు
5	17		దేవేంద్రారి
9	26	ధవళమై	ధవళమై
	,,	భ్యార సతుడ	భ్యార సరతుడ
10	3	దుగ్ధవరాళి	దుగ్ధవారాళి
12	12	పావనంబైన	పావనంబైన
13	18	శుశ్లోకు	శుశ్లోకు
15	30	ప్రదాయక	ప్రదాయక

పేజీ	పద్యము	తప్పు	ఒప్పు
16	34	సురుల	సురల
20	50	పుణ్య	పుణ్య
21	52	భక్తపారీణ	భక్తపాలన
22	56	భవభయాచ్చేదన	భవభయచ్చేదన
28	80	నంతయే	నంతియే
29	85	న నెట్లు	న న్నెట్లు
31	94	లక్ష్మ్యమై	లక్ష్మ్యమై
34	104	నపనయించి	నపనయించి
36	113	హేయహాల్య	హేయహాల్య
		హేయర్క	హేయర్క
38	116	లోకముల	లోకములకు
40	దండకము	సుబాహ్వది	సుబాహ్వది
42	"	వారాగశిర్వంబు	వారాశిగర్వంబు
43	"	రాత్రించరాధీశుల	రాత్రించరాధీశులన్
45	"	కృతాంగుడునె	కృతాంగుడునె
47	"	స్వేతాతపత్రంబు	స్వేతాతపత్రంబు
48	"	వైరోచనుంవేడి	వైరోచనున్ వేడి

13679